

La néta de l'Argentina

CRÀ•TICA LITERÀ€RIA. Amb una ullada a la novel•la guanyadora del recent Premi Prudenci Bertrana, 'La n•ta d'Adam', de l'escriptora i periodista argentina **Patr•cia Gabancho**, integrada del tot en el marc cultural catal•, revifem les mirades als prestatges, que els ten•em omplerts de pols.

L'autora s'estrena amb aquest llibre en el camp novel•l•stic

Amb *La néta d'Adam* Patr•cia Gabancho es posiciona per a un Sant Jordi no tan llunyà, i ho fa, d'entrada, amb el premi Prudenci Bertrana 2012 sota el braç. La novel•la està bastida al voltant de les relacions familiars de l'Angélica, la protagonista del llibre, amb la figura de la seva mare, la Bela, com a peça clau, a qui va abordant des de diversos punts i moments vitals. Així, Gabancho construeix tota una estructura argumental que es difumina entre l'experiència viscuda i la ficció - almenys això sembla, així mateix ho ha reconegut ella-, a través de records i impressions, alguns dels quals més convincents que d'altres, i puntualment caient en un sentimentalisme excessiu. Malgrat això, i per ser honestos, aquesta no és la tònica dominant del llibre.

L'acció principal correspon als últims mesos de vida de la Bela, la seva -com diria l'autora- ineluctable mort i la posterior estada a Buenos Aires de la protagonista per buidar el pis que l'havia vist créixer de nena. A partir d'aquí, Gabancho va introduint moments de la joventut i maduresa d'Angélica -que és fàcilment identificable amb l'autora-, la vida pre i post matrimonial dels seus pares i, en definitiva, la història familiar, que es ramifica a batzegades volgudament caòtiques. La superposició dels records i sensacions desendregades acaben configurant un entramat de personatges i subarguments prou divers i complet.

Tot plegat està sempre subjecte a un fil conductor un pèl massa explícit -qüestió de gustos personals, que és el de la pugna de l'Angélica amb la seva cunyada Graciela per l'herència de la Bela. És cert, però, que aquest ganxo reté la construcció de l'univers familiar, que podria ser massa eteri, i el llibre no passaria de ser una història familiar novel•lada. Ben construïda, amb elements d'interès però història familiar al cap i a la fi. La cursa per l'herència aporta solidesa a l'argument i serveix alhora de trampolí per introduir els records, gairebé en forma de visions, de l'Angélica.

Unes visions perfectament ambientades en la Buenos Aires de la segona meitat del segle XX, especialment dels anys 70 cap aquí, que és la que Gabancho coneix i ha trepitjat. I ho demostra plasmant-la de forma eficaç sobre el paper, maquillant la novel•la amb un aire argentí molt particular, fent-ne un retrat demogràfic i social que només un coneixedor directe podria encertar. Tirant una mica de tòpics, potser sí, o potser els argentins ja són ben bé com diuen els tòpics. En aquest sentit, sembla que Angélica -i podem suposar que per extensió la mateixa Gabancho- mantingui una espècie de relació d'amor-odi amb el país, que va desgranant en paral•lel a la trama. Potser per això ha decidit sortir de la seva línia editorial recent -centrada en la qüestió nacional- i deixar anar un llibre com aquest, suposem que farcit de vivències, algunes d'elles traumàtiques, que necessitava explicar. O no, no ho sabem, potser ens està enganyant a tots i ara mateix s'està fregant les mans amb el premi, les crítiques i algun exemplar que deu tenir per casa.

Títol: La néta d'Adam

Autora: Patr•cia Gabancho

Gènere: Novel•la / Memòries

Pàgines: 336

Editorial: Columna

Edició: Novembre 2012

Preu: 20 euros